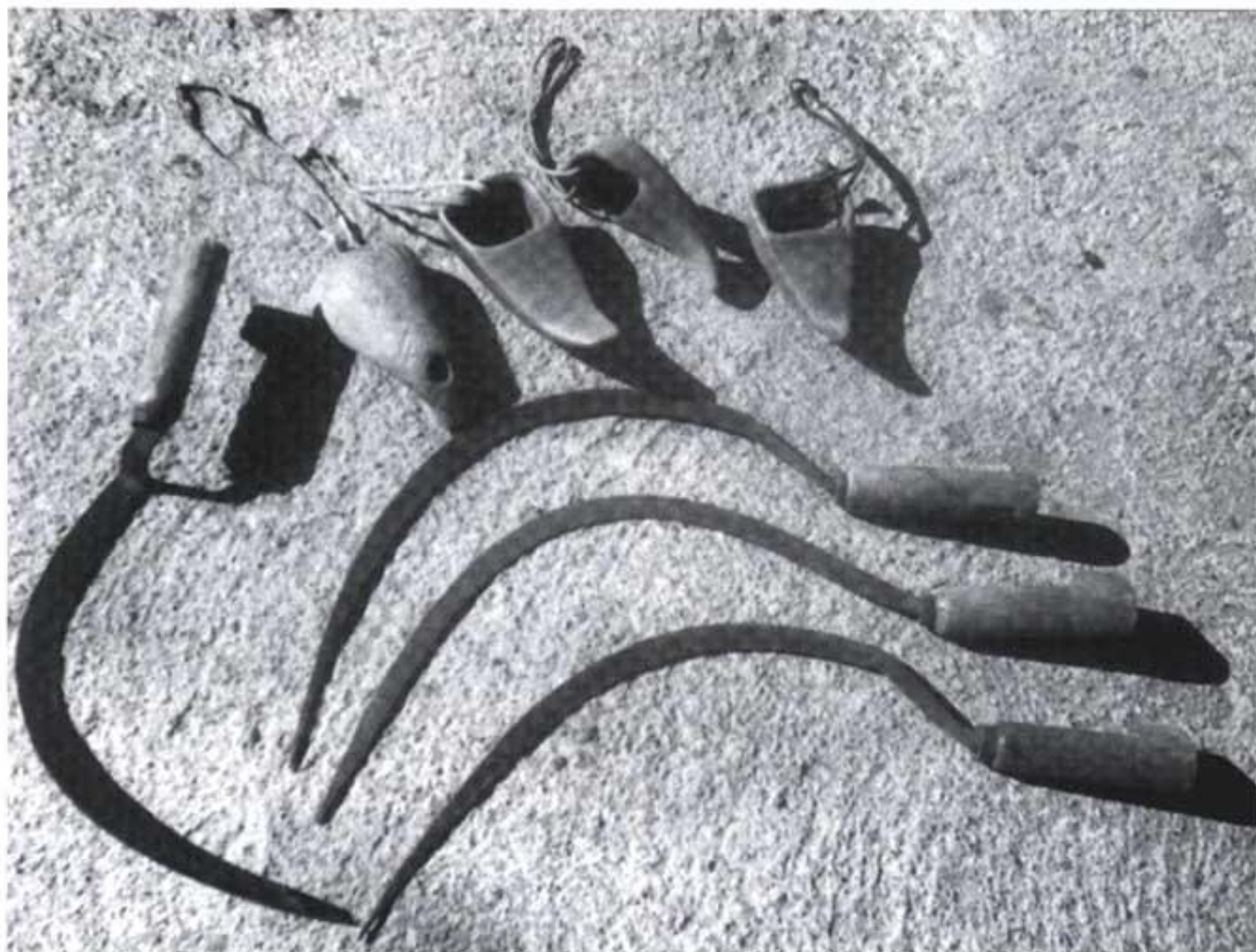

Segar i batre

JUANJO

Eines de segador. Dalt es poden veure quatre soquetes o esclopets. Baix estan les tres falçs. La de l'esquerra és una corbella.

Era un dia calorós de finals de juny. Les pues de la màquina es mostraven implacables amb els brins de blat. Pasqual havia eixit de bon matí a donar una volta i s'havia parat a veure com segaven un del bancals del seu fill. Estava allí, plantat, veient la màquina de segar i batre i al mateix temps recordant una altre dia, fa ja molts anys, també de darreries de juny, quan ell se'n va anar cap a l'Aragó a segar, amb falç i *soqueta*. No massa lluny, les campanes tocaven deu vegades per marcar el mig matí. Mil imatges passaven pel cap de Pasqual. Imatges felices unes, tristes altres, nostàlgiques totes elles. Trossos de vida, de la seva vida, que es tornaven a viure recordant-los. I ara se li representava especialment aquell dia de juny del any 36. En acabar de segar els trossos que tenia ací, al seu poble, se'n anava cap a l'Aragó com havia fet anys enrere, però aquest any especialment feliç pel naixement uns dies abans del seu primer fill. La vinguda al món del xiquet li donava més ànims si cap per a emprendre el viatge cap a terres del cereal, on es podien cobrar més bons jornals. Els

avatars de la història van fer que no pogués tornar a veure al seu fill fins cinc anys després. Però hi va haver sort i van poder ajuntar-se tota la família sans i estalvis.

Recordava també aquells dies de la seva infantesa, quan encara era tant jove que per a nugar les garbes tenia que ajudar-li sa mare, però segar, segava ja com un home. De bon matí, després d'enganyar al cos amb alguna llepolia —els majors la regaven amb uns traguets d'aiguarent—, empenien la feina. Amb la *soqueta* ben col·locada per a protegir-se els dits de la mà esquerra, la *falç* a l'altra mà, començaven a tallar les tiges del blat, ordi o el que toqués aquell dia. Alguns es protegien el braç amb el manegot i les cames i la panxa amb la samarra —aquestes dues peces eren fetes de pell d'ovella o cabra; el *manegot* es posava al braç dret i la *samarra*, també anomenada *tapanta*, era una espècie de davantal per a protegir-se de l'aspror del cereal—. El més segador es solia posar el primer a la dreta i era l'encarregat d'obrir tall. Per la zona de Morella a aquest cap de colla li deien el rei. Ja en plena feina, quan la mà